

КУЗОВ ЛЕГКОВОГО АВТОМОБІЛЯ

Більшість сучасних легкових автомобілів мають безрамну конструкцію. За раму в цьому разі править кузов, який у місцях кріплення двигуна, агрегатів трансмісії і підвісок має спеціальні підсилення.

Кузов складається із сталевого суцільнозварного корпусу, до якого прикріплено капот двигуна, передні й задні крила, двері, кришку багажника, облицювання фар і радіатора, передній і задній буфери, накладку та ін. У середині кузова розміщено сидіння для водія та пасажирів.

Корпус кузова (рис. 2) становить жорстку зварну конструкцію з великої кількості деталей, головними з яких є основа (підлога) 7 з передньою та задньою частинами, боковини 2, що мають прорізи для кріплення дверей, і дах 3, який об'єднує елементи кузова в об'ємну конструкцію. В передній частині корпусу кузова приварено коротку раму 4, яка призначається для кріплення двигуна, радіатора й поперечної балки передньої підвіски.

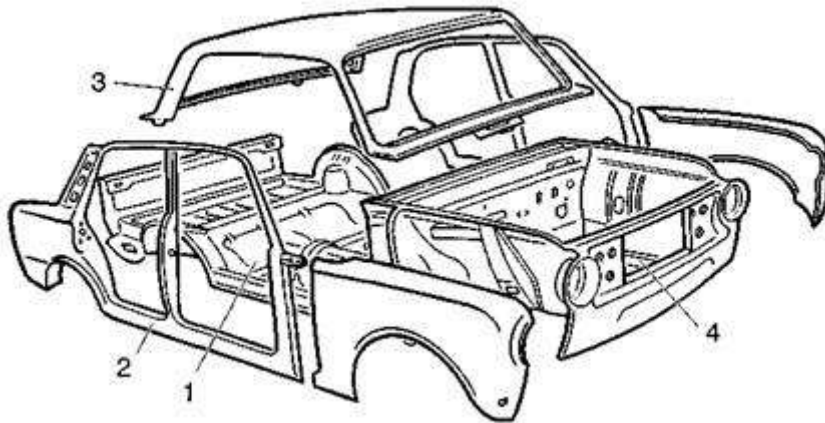

Рис. 2. Корпус кузова легкового автомобіля:

1 — основа (підлога); 2 — боковини; 3 — дах; 4 — рама

Основу кузова виконано у вигляді суцільноштампованої панелі, підсиленої по периметру збірним коробчастим профілем. До передньої частини основи входять щит, панелі й брызговики, до задньої — тільки панелі й брызговики. Боковини кузова також виготовляються штампуванням і зварюються зі стояків, порогів підлоги та інших деталей.

Капот закриває зверху відсік двигуна й складається із зовнішньої панелі, що знизу підсилюється внутрішньою панеллю, привареною по периметру.

Передні й задні крила складаються із штампованих сталевих панелей, які кріпляться до корпусу кузова зварюванням або за допомогою болтів.

Двері кузова, зварені зі штампованих панелей, підвішуються в прорізі боковини корпусу на двох завісах. Кут відчинення дверей задається обмежувачем, який додатково фіксує їх у максимально відчиненому положенні.

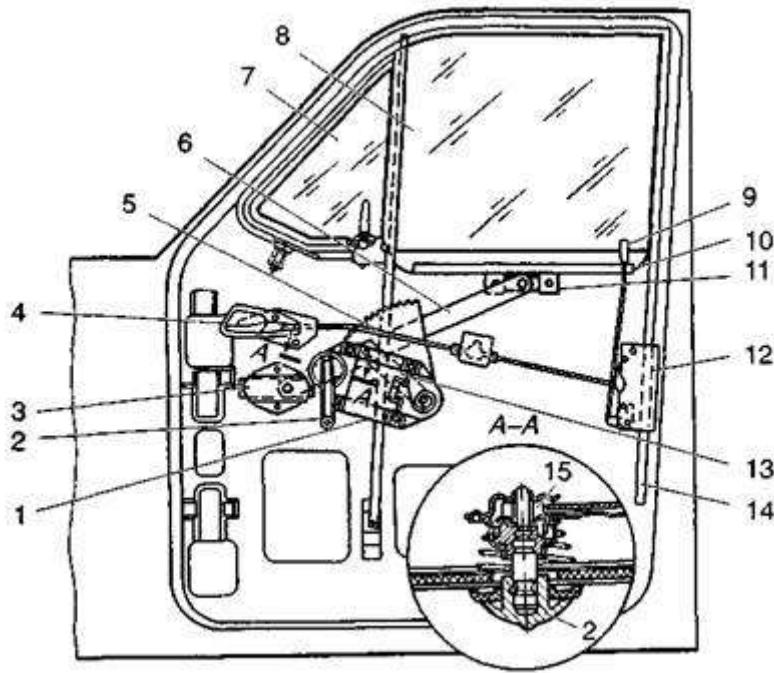

Рис. 3 Встановлення склопідйомника й замка всередині дверей:

1 — склопідйомник; 2 — ручка привода склопідйомника; 3 — нерухома куліса; 4 — внутрішня ручка; 5 — зубчастий сектор; 6 — допоміжний важіль; 7 — поворотна кватирка (передні двері); 8 — опускне скло; 9 — запобіжник; 10 — обойма опускного скла; 11 — рухома куліса; 12 — дверний замок; 13 — важіль; 14 — напрямні; 15 — шестірня

У верхній частині дверей є проріз для вікна. Одна частина вікна — опускне скло 8 (рис. 3), а друга — поворотна кватирка (передні двері) або нерухоме скло (задні двері). Опускне скло переміщується в напрямних 14 склопідйомником 1, установленим усередині дверей. Привод склопідйомника працює від ручки 2, надітої на вісь із шестірнею 15, зачепленою із зубчастим сектором 5. Сектор передає зусилля через допоміжний важіль 6 на рухому кулісу 11, прикріплену до обойми 7 (9 опускного скла). Нижній кінець важеля 6 спирається на нерухому кулісу 3 і зв'язаний із зубчастим сектором важелем 13. У внутрішній порожнині дверей змонтований замок 12, що має привод від внутрішньої ручки 4 і запобіжник 9.

Багажник призначається для розміщення багажу, запасного колеса й паливного бака. Кришка багажника навішується на двох завісах і фіксується у відкритому положенні замком.

Вітрове й заднє стекла кузова — гнуті, виготовляються із загартованого скла й вставляються у віконні прорізи на гумових ущільнювачах.

Сидіння розташовуються в два ряди. Переднє сидіння складається з двох незалежних крісел, в яких регулюються кут нахилу спинки й переміщення в поздовжньому напрямі. Заднє сидіння суцільне й може використовуватись як тримісне.